

Ankestyrelsens principafgørelse 46-12 om merudgifter - nødvendig - bilforsikring - uheld - præmieforhøjelse

Resume:

Ankestyrelsen fandt, at en forhøjelse af forsikringspræmien for en hjælpemiddelbil som følge af skade forårsaget under hjælpers kørsel ikke kunne dækkes som en merudgift.

Forhøjelsen af forsikringspræmien kunne ikke betragtes som en driftsudgift, der var forbundet med at have hjælpemiddelbil.

Forhøjelsen måtte betragtes som en ekstraordinær udgift, som var udløst af en handling, som ikke var begrundet i den nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen henviste til Principafgørelse C-31-07 og udtalte, at der var tale om de samme principper, uanset om borgerens egenbetaling af forsikringen skyldes en selvrisiko eller en præmieforhøjelse.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 904 af 18. august 2011 - § 100

Afgørelse:

kommunens sag om merudgifter til betaling af forhøjelse af præmien på en bilforsikring for NN

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i kommunens sag om afklaring af, om en forhøjet forsikringspræmie som følge af en hjælpers uheld med en hjælpemiddelbil kan ydes som en merudgift.

Resultatet er

- NN har ikke ret til, som en merudgift, at få dækket forhøjelsen af forsikringspræmien på sin bilforsikring som følge af skader på bilen.

Vi ændrer således afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

NN skal ikke tilbagebetale den forsikringsbetaling, der allerede er foretaget som følge af nævnets afgørelse.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at præmieforhøjelse som følge af skade på hjælpemiddelbil, ikke kan betragtes som en nødvendig merudgift som følge af den nedsatte funktionsevne.

Efter serviceloven ydes der hjælp til dækning af nødvendige, sandsynliggjorte merudgifter, som er en følge af en handicappet persons nedsatte funktionsevne.

Udgifter, der er forbundet med at have hjælpemiddelbil, for eksempel forsikring, benzin, reparationer, vask mv., skal brugeren som udgangspunkt selv afholde. Det skyldes, at handicappede generelt ikke kan siges at have merudgifter til drift af bil alene på grund af en nedsat funktionsevne i forhold til bilejere, der ikke er handicappede.

Der kan dog i ganske særlige situationer ydes hjælp til betaling af sådanne driftsudgifter ud fra en grundlæggende betingelse om, at det kan sandsynliggøres, at brugeren ikke ville have haft bil, hvis ikke der var et særligt kørselsbehov som følge af brugerens handicap eller hvis brugeren som følge af sit handicap har en særlig stor og driftsmæssig dyr bil.

Vi har i den konkrete sag lagt til grund, at ansøger ikke ville have haft bil, hvis ikke der var et særligt kørselsbehov som følge af hans handicap.

Vi har endvidere lagt til grund, at skaderne skete, mens hjælperne fungerede som chauffører for ansøgeren. Skaderne medførte en præmiestigning på forsikringen.

Ankestyrelsen har i principafgørelse C-31-07 taget stilling til, at en person ikke var berettiget til hjælp til udgiften til betaling af selvrisiko i forbindelse med en skade på hans hjælpemiddelbil. Ankestyrelsen fandt, at udgiften til betaling af selvrisiko ikke kunne betragtes som en driftsudgift, der var forbundet med at have bilen, da udløsningen af selvriskoen skyldtes en handling i forbindelse med kørsel, som ikke vedrørte hans funktionsnedsættelse.

Det er Ankestyrelsens vurdering, at der er tale om de samme principper uanset om borgerens egenbetaling af forsikringen skyldes en selvrisiko eller en præmieforhøjelse da udløsning af betaling sker på samme grundlag, det vil sige, at der er sket en skade på bilen, som ikke skyldes den nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen finder således, at principperne i C-31-07 også er gældende når der er tale om præmieforhøjelse.

Ankestyrelsen finder derfor, at forhøjelsen af forsikringspræmien som følge af skade på bilen ikke kan betragtes som en driftsudgift, der er forbundet med at have hjælpemiddelbil. Forhøjelse af forsikringspræmie må betragtes som en ekstraordinær udgift, som er udløst af en handling, som ikke skyldes den nedsatte funktionsevne, men som skyldes, at der er sket skade på bilen.

Bemærkninger til klagen

Kommunen har oplyst, at borgeren i kraft af sin hjælperordning selv havde valgt sin chauffør. Det var borgerens opgave at finde en kompetent chauffør, både til den almindelige hjælpeopgave og som chauffør. Forvaltningen var uden indflydelse på dette valg. Det havde uoverskuelige konsekvenser med hensyn til at pålægge kommunen udgifter for hjælp og eventuelle fejltagelser i andre sammenhænge. Det var borgeren, der havde arbejdsgiveransvaret og instruktionsbeføjelsen overfor hjælperen og i den forbindelse ansvar for at instruere således at uheld blev undgået i videst muligt omfang.

Ansøger har oplyst, at han ikke mener det er rimeligt, at det skal koste ham noget personligt, når hans hjælper laver skade på hans bil. Forsikringspræmien er i forvejen steget fra 10.000 kr. til 17.000 kr. i forbindelse med en tidligere skade. I værste fald kan præmien komme op på 50.000 kr. om året, og ansøger er afhængig af bilen.

Vi bemærker i øvrigt, at de anførte bemærkninger fra kommunen og ansøger ikke giver grundlag for at træffe en anden afgørelse. Vi henviser til vores afgørelse i den aktuelle sag og begrundelsen herfor.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da nævnet traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 21. december 2010
- Klagen til Ankestyrelsen af 14. januar 2010 og 25. januar 2010
- Nævnets genvurdering

Sagsfremstilling

Kommunen gav ved afgørelse af 22. juni 2009 afslag på ansøgningen om merudgifter til dækning af stigningen på ansøgers bilforsikring. Årsagen var, at kommunen ifølge oplysninger fra X-forsikring vurderede, at der ikke var tale om en nødvendig merudgift ved ansøgers daglige livsførelse. Kommunen henviste til Ankestyrelsens Principafgørelse C-31-07 om afslag på dækning af merudgifter til betaling af selvrisko i forbindelse med en skade på en hjælpemiddelbil.

Nævnet ændrede ved afgørelse af 21. december 2010 kommunens afgørelse, således at ansøger havde ret til at få medtaget sin merudgift til præmieforhøjelse ved beregningen af sine merudgifter. Nævnet havde i sagen inddraget Ankestyrelsens Principafgørelse C-31-07, hvor der blev givet afslag på dækning af merudgifter til betaling af selvrisko i forbindelse med en skade på en hjælpemiddelbil, fordi selvriskoen ikke kunne betragtes som en driftsudgift, der var forbundet med at have bilen. Nævnet lagde vægt på, at der i ansøgers tilfælde var tale om en driftsudgift forbundet med at have bilen, idet der var tale om forhøjelse af forsikringspræmien, og da kommunen i forvejen havde bevilget ansøger merudgiftsydelse til at betale forsikringen på bilen.

Kommunen har klaget over nævnets afgørelse. Klagen er anført ovenfor i afsnittet om bemærkninger til klagen.

Nævnet har ved genvurdering ikke haft yderligere bemærkninger til klagen.